

نوشته: منصور تاراجی
(دکتر در تاریخ)

آزادگران - آبادگران زوج جدایی ناپذیرند

آزادی و آبادی جدا از هم نیستند

لطف آرالگویان بروای تحسین می‌نماییم
این بحث را در سایه مقاله

آزادی را باید فدای آبادی کرد
آزادی بدون آبادی و آبادی بدون آزادی پایدار نخواهد ماند
بمب اتمی ایران یک بهانه است. اسراییل از قدر تمدن شدن
ایران در زمینه علمی و صنعتی می‌ترسد
همه دیکتاتورها پایان اندوهباری داشته‌اند
برای ملت‌ها آزادی برتر از اقتصاد است
اعتبار هر کشوری در سطح جهان بستگی به آزادی در آن
کشور دارد
هر گامی که در محدود کردن آزادی برداشته شود دشمنان
ایران زمین را شاد می‌کند

اجازه دهید بدون ذکر روایت و حکایت و کلمات خارجی دور از ذهن که گروهی برای نمایش دانش و فضیلت خود این روزها زیاد به کار می‌برند زندگی درون دو خانواده را که در هر گوشه جهان می‌توان آنها را یافت توصیف کنم:

خانواده اول

ریس یک خانواده درآمد چندانی ندارد و اعضای خانواده با قناعت زندگی می‌کنند اما روابط اعضای خانواده با یکدیگر بسیار دوستانه و صمیمی است. ریس خانواده یک دموکرات کامل عیار است و در هر موردی با همسر و فرزندانش مشورت می‌کند و در اخذ هر تصمیمی نظر دیگران را ملاحظه می‌دارد. روح وحدت و یگانگی بر فراز این خانواده پرواز می‌کند و در پیش آمدهای ناگوار همگی سپری واحد هستند در زدودن ناملایمات.

میران

"فرانسوآ میران" رهبر حزب سوسیالیست فرانسه که در سال ۱۹۸۰ به پاری آرا همه احزاب چپ از جمله کمونیست‌ها برای مدت ۷ سال به ریس جمهوری فرانسه برگزیده شد و علی رغم سلطان پرسنات بار دوم به همین سمت برگزیده شد و در مجموع ۱۴ سال در راس هرم قدرت

جمهوری فرانسه قرار داشت، در زمینه آزادی و آزادی نظریه جالبی داشت که هر ۲۵ کشور امروز عضو اتحادیه اروپا از آن پیروی می‌کنند. میران که خاکستر جسد سوخته او در شیشه‌ای دریک دهکده دور افتاده فرانسه نگه داری می‌شود،

معتقد بود:

آزادی و فضای باز در جامعه بدون آبادی و

خانواده دوم

ریس خانواده دیکتاتور، مستبد و خودخواه است. او بسیار ثروتمند، صاحب نفوذ و پولدار است اما هر چه او اندیشید دیگران باید آن را اجرا کنند. اتموبیل‌های آخرین سیستم چپ و راست به پارکینگ می‌روند و هر یک از اعضای خانواده پول فراوانی در جیب دارد ولی نزاع و کشمکش فضای خانواده را مسموم کرده است. اینک از شما می‌رسم کدام یک از این دو خانواده پایدار می‌ماند و در مشکلات یاور هم هستند؟

به نظر بنده خانواده اول رفاه فکری و روحی

دیکتاتورها

بوش که چهار سال پیش فریاد می‌زد ما به هر کشوری که خواستیم بدون اجازه سازمان ملل و یا کشورهای عضو اتحادیه اروپا که امروز توانسته‌اند آمریکا را تا حدودی مهار کنند آزادی و آبادی را توامان دارند.

بوش که چهار سال پیش فریاد می‌زد ما به هر کشوری که خواستیم بدون اجازه سازمان ملل و یا کشورهای عضو اتحادیه اروپا که امروز به مادام رایس می‌گوید به دیگران بگو که ما بدون رای هم پیمان‌های خود در اروپا هرگز به کشور دیگری حمله نمی‌کنیم.

طی زمان‌های گذشته دیکتاتورها، مستبدان و جباران پایان زندگی در دنکانی

داشته‌اند.

ظاهري آراسته دارد ولى در تلاش نوشه در حق ملل دیگر است.

حکومت اسرایيل را بنگرید که جهان را بسیج کرده است عليه ايران به بهانه بمب اتم. ولی اسرایيل نیک می‌داند که ايران اگر هم بمب اتنی ناشت هرگز آن را به کار نمی‌برد. زیرا پرتاب یک بمب اتمی از ايران برایر است با باران بمب اتمی به ايران و نتایج کن فیکون کردن ايران. در واقع اسرایيل از قدرت توسعه علمی و صنعتی ايران وحشت دارد ته از بمب اتم.

همه خاک اسرایيل برابر یک استان ايران است با ۴ میلیون جمیت. امروز ايران ۱۶ میلیون دانش‌آموز دارد که آنها تباره کلاس درس، معلم، دبیر، کتاب و هزاران وسیله دیگر دارند. امروز اiran یک میلیون و نیم دانشجو در تمام رشته‌ها به خصوص هزاران نفر در رشته‌های الکترونیک، تکنولوژی نوین، مهندسی و پژوهشی دارد.

در بسیاری از شهرهای دور افتاده عمل قلب باز انجام می‌دهند. بدون تردید پتانسیل علمی و فرهنگی اiran در خاورمیانه بی‌رقیب است و اسرایيل از همین قدرت می‌ترسد.

به نظر من اiran همان قدر که در راه آبدانی کام بر می‌دارد باید گام‌های بزرگی در راه آزادی بر دارد که بر اعتبار جهانی آن افزوده گردد. بازداشت‌بی‌رویه چند روزنامه‌نگار، توبیخ و دانشجو نه تنها اiran را قدرمندتر نمی‌کند که قدرتمند را در سطح جهان کم می‌کند.

بنده معتقدم ره صلاحیت اخیر انتخابات مجلس توانایی اiran را در جهان امروز کاهش داد و افزون نکرد.

باید مسؤولان در اخذ تصمیم‌های خود دقت بیشتر کنند و آزادی را فناور آبدانی نکنند. که اگر چنین شود دشمنان اiran زمین و در اراضی آنها اسرایيل را شademan خواهند کرد.

به ما می‌آموزد که هیچ کس از آن نیامخته نه همیشه استالین، نه ولیهم دوم نه نیکلاسی دوم،

نه فرانکو، نه موسولینی و نه رضاشاه، نه محمد رضاشاه و نه سلطانین قطعاً. مثال در این زمینه ساخت فلدوان است و وزیر اگر نکاهی به پلکان ایجاد کنند تصورهای آمریکای لائین و زندگی گذا را به او قدرت رساند. هنوز قولین منس زمان او در فرانسه امروز اجرا می‌شد. هزاران کیلومتر راه کشید، صدها سد زد، کارخانه‌ها بی‌دری جان گرفتند، روستاهای آباد شد. ولی اصرور پس از دویست سال ملت فرانسه او را یک دیکتاتور

نمایند. ناپلئون اوی امپراتور پرقدرت فرانسه که زمانی اروپا زیر نعل اسب او می‌لرزید او اولین فرن نوزدهم در جزیره دو افتاده سنت هلن (افریقا) و در نهایت غم و اندوه جان سپرد. او فرانسه بدینخت و گذا را به او قدرت رساند. هنوز قولین منس زمان او در فرانسه امروز اجرا می‌شد. هزاران کیلومتر راه کشید، صدها سد زد، کارخانه‌ها بی‌دری جان گرفتند، روستاهای آباد شد. ولی اصرور پس از دویست سال ملت فرانسه او را یک دیکتاتور می‌داند که بر قدرت این شیوه پیشی برآمد.

به نام دین

کربه (من‌های بسیار دور نظر افکنید در میانه که نیز اینها از جمله معابده و بزرگ بغض خلفای عباسی چه جنایاتی به قدر دین در حق پیروان حقیقی دین کردند. و مدعايان کلیسا در قرون وسطی که حجود هشتمید سال طول کشیده چه نظام وحشتناکی در اروپا برقرار کردند.

اما نظام دیکتاتوری دیگری هست که

با نهضه آغازی که ناپلئون در حق ملت فرانسه روا داشت امروز فرانسویان می‌توانند: عطايش را به تقاضش بخشمیديم که او انقلاب کسر فرانسه را که منادی حقوق بشر و آزادی فکر و اطیشه در قرن هجدهم بود در اروپا بسیار و سیار بد نام کرد. ناپلئون انقلاب فرانسه را از محتوای آن که آزادی بود تهی کرد. و اما سال‌ها بعد ناپلئون سوم به همین دره مبتلا شد. ناپلئون سوم با زان مردم به ریاست جمهوری فرانسه برگزیده شد ولی در سال ۱۸۵۰ با یک کودتای نظامی آزادی را مستکوب کرد. مردان بزرگی چون ویکتور هوگو که تکلاشورو آزادی ملت بود تعیید کرد. این امپراتور مستبد به گمک یکی از وزیران پرقدرت خود هوسمن پاریس زیبا را به وجود آورد، هزاران کیلومتر راه‌آهن کشید و در انقلاب صنعتی خیزش بزرگی داشت اما در روز گارما به زحمت کوره راهی در فرانسه به نام اش می‌بینید.

عبرت

ملتهايي که امروزه
اعتبار جهاني دارند
پيش از آبادانی به
مبازه برای آزادی
برخاستند.

هستند کسانی که
مایل نیستند ایران

اعتبار جهاني کسب کنند

هیهات!! که هیچ دیکتاتوری از سرنوشت دیگر مستبدان عبرت نگرفتا! چه خوش گفته استه هگل فیلسوف آلمانی که تاریخ تنها این را